

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! proof-ראיה
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ר' שרא לחייא בר אשי למיגדל אוהרי בחולא דמועדא. מאי טעמא - מעשה הדיוט הוא, אבל איזלי - אסור, מאי טעמא - מעשה אומן הוא.	[רב]									■	◇	יא.
ר' יהודה שרא לאמי תנורא למיגדל תנורי, ולרבה בר עשבי למיגדל מהולתא.	[רב יהודה]									■	◇	יא.
איני?										ז		יא.
ושוין שאין גודלין תנור לכתחילה.	והא תני רבה בר שמואל:									■	ז	יא.
לא קשיא: כאן - בימות החמה, כאן - בימות הגשמים.										!	◇	יא.
עושין מעקה לגג ולמרפסת מעשה הדיוט, אבל לא מעשה אומן.											■	יא.
שפין את הסדקין ומעגילין אותן במעגילה ביד וברגל, אבל לא במחלצים.											■	יא.
הציר והצינור והקורה והמנעול והמפתח שנשברו - מתקנן במועד, ובלבד שלא יתכוין לעשות מלאכתו במועד.											■	יא.
וכל כבשין שהוא - יכול לאכול מהן במועד - כובשין.											■	יא.
היכי דמי מעשה הדיוט?											^	יא.
בהוצא ודפנא.	רב יוסף:										!	יא.
צר בצרור ואינו טח בטיט.	במתניתא תנא:										■	יא.
שפין את הסדקין ומעגילין אותן במעגילה.											■	יא.
השתא במעגילה אמרת שרי, ביד וברגל מיבעיא?											ז	יא.
הכי קאמר: שפין את הסדקין ומעגילין אותן כעין מעגילה ביד וברגל, אבל לא במחלצים.											!	יא.
הציר והצינור והקורה והמנעול והמפתח שנשברו מתקנן במועד											■	יא.
עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים כו'.	ורמינהי:										■	יא.
עד ימיו - אין, מכאן ואילך - לא											■	יא.
לא קשיא כאן - בדנפחי. כאן - בדנגרי.											!	יא.
יאמרו קלא רבה - אסיר, קלא זוטא - שרי	מתקיף לה רב חסדא:										ז	יא.
לא קשיא הא - במגלי, הא - בחציני.	אלא אמר רב חסדא:										!	יא.
כאן - קודם גזירה, כאן - לאחר גזירה.	רב פפא:										!	יא.
הא - רבי יהודה, הא - רבי יוסי.	רב אשי:										!	יא.
מאן תנא שינוי במועד בדבר האבד - דלא כרבי יוסי.	דאמר רבי יצחק בר אבדימי:										■	יא.
כמאן מדלינן האידנא קביותא דדשא בחולא דמועדא, כמאן - כרבי יוסי.	רבינא:										■	יא.
כבשין שהוא יכול לאכול במועד - כובשין.											■	יא.
בדיתא לבאי כוורי. אזיל כולי עלמא צוד, אייתו כוורא.											○	יא.
שרא להו רבא למימלח מיניהו.	[רבא]										■	יא.
כבשין שהוא יכול לאכול מהן במועד - כובשין	אמר ליה אביי: והא תנן:										■	יא.
כיון דמעיקרא אדעתא דאכילה אייתניהו, ואי שביק להו פסדי - כפרקמטיא האבד דמי, ושרי.	אמר ליה: [רבא]										!	יא.
שרי להו רבא מיצד, מיזל, אייתויי, ומימלח.	איכא דאמרי: [רבא]										■	יא.

[illegible]

מועד קטן-מי שהפך		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מי שהפך את זיתיו, ואירעו אבל או אונס, או שהטעוהו פועלים - טוען קורה ראשונה, ומניחה לאחר המועד. דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]									■	◆
זולף וגומר וגף כדרכו.	רבי יוסי:									■	◆
פתח באבל וסיים במועד										■	◆
זאת אומרת דברים המותרין במועד - אסורים בימי אבלו.	רב שישא בריה דרב אידי:									◆	■
לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא בימי אבלו דמדרבנן הוא, ושרי, אלא אפילו במועד, דאיסור מלאכה מדאורייתא. במקום פסידא - שרו רבנן.	רב אשי:									◆	■
תניא כוותיה דרב שישא בריה דרב אידי:										■	
אלו דברים העושין לאבל בימי אבלו: זיתיו הפוכין - טוענין לו, וכדו לגוף, ופשתנו להעלות מן המשרה. וצמרו להעלות מן היורה, ומרביצים שדהו משתגיע עונת המים שלו.	[תניא][רבנן]								◆	■	◆
אף זורעין לו שדה ניר, ושדה העומדת לפשתן.	רבי יהודה:									◆	■
אם לא תזרע בבכיר - תזרע באפל, אם לא תזרע פשתן - תזרע ממין אחר.	אמרו לו: [רבנן]									■	◆
זיתיו הפוכין ואין שם אומן אלא הוא, כדו לגוף ואין שם אומן אלא הוא, פשתנו להעלות מן המשרה, וצמרו להעלות מן היורה ואין שם אומן אלא הוא - הרי זה יעשה בצינעא.	רבן שמעון בן גמליאל:									■	◆
אם היה אומן לרבים, וספר ובלן לרבים, והגיע עת הרגל ואין שם אומן אלא הוא - הרי זה יעשה.	יתר על כן אמר רבן שמעון בן גמליאל:									■	◆
האריסין והחכירין והקבלנין - הרי אלו יעשו אחרים בשבילן.										■	◆
החמרין הגמלין והספנין - הרי אלו לא יעשו. ואם היו מוכרין או מושכרין אצל אחרים - הרי אלו יעשו.										■	◆
שכיר יום, אפילו בעיר אחרת - לא יעשה.										■	◆
היתה מלאכת אחרים בידו, אף על פי שבקיבולת - לא יעשה.										■	◆
אף על פי שבקיבולת, ולא מיבעיא שאינה קיבולת? אדרבה, קיבולת כדידיה דמין									ז		
אלא, אימא: בין קיבולת בין שאינה קיבולת לא יעשה.										■	◆
היתה מלאכתו ביד אחרים, בביתו - לא יעשו, בבית אחר - יעשו.										■	◆
מריון בריה דרבין ומר בריה דרב אחא בריה דרבא הוה להו ההוא גמלא דתורה בהדי הדדי, איתרעא ביה מילתא במר בריה דרב אחא בריה דרבא, ופסקיה לגמליה.	[מר בריה דרב אחא]									○	◆
גברא רבה כמר בריה דרב אחא עביד הכי? נהי דלפסידא ידיה לא חייש, אדאחרים לא חייש?	רב אשי:									ז	
אם היו מושכרין או מוכרין אצל אחרים - הרי אלו יעשן	והא תניא:									ז	■
אדם חשוב שאני.	הוא סבר: [מר בריה דרב אחא]									!	◆